

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

การศึกษาสภาพการผลิตกึ่งแซบิวสในเขตพื้นที่ ตำบลนาเกลือ อำเภอพระสมุทรเจดีย์

จังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2536

Study on the Production aspect of Kungchabouy (Peneus Merguesnis)
in Tombol Nakuae Amphur Prasamutjadee Changwat Samutprakarn in 1993

โดย

นางสาว ลัคนา แจ่มจรัส

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่... 21... เดือนมีนาคม พ.ศ. 2537

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ 21, 2. 37
(อาจารย์ เอนก บุญสิน)

กรรมการปัญหาพิเศษ 25, 2. 37
(อาจารย์ สุขมากรณ์ ชันส์ศรี)

กรรมการปัญหาพิเศษ 21, 2. 37
(อาจารย์ เสรี รัตนารณ์)

หัวหน้าภาควิชาเทคนิคเกษตร 28, 2. 37
(อาจารย์ สอนง นิลเพ็ชร)

ร.พ.
ค 2367
2536

14352

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาสภาพการผลิตกุ้งแช่บ๊วยในพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอสุมทรีบุรีรัมย์
จังหวัดสุรินทร์ ประจำปี พ.ศ. 2536

Study on the Production aspect of Kungchabouy (Penaeus Merguiesnis)
in Tombol Nakuae Amphur Prasamutjadee Changwat Samutprakarn in 1993

โดย

นางสาว ลัดดา แจ่มจำรัส

เสนอ

T096231

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เพื่อความร่วมมือแห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

พ.ศ. 2537

ปก.

ล 2367

2537

ผ. 2

ลงทะเบียน.....

เลขทะเบียน 96231

รับ เดือนปี - 2 2008

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตการศึกษา	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	4
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	
ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	11
การวิเคราะห์ข้อมูล	12
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม	14
ตอนที่ 2 สภาพการผลิตและการตลาดกุ้งแช่บ๊วย	22
ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคต่างๆในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย	29

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุป	35
ข้อเสนอแนะ	36
เอกสารอ้างอิง	38
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. ข้อมูลทั่วไปของอำเภอ พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ	40
ภาคผนวก ข. แบบสัมภาษณ์	52

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงข้อมูลสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม	18
2	แสดงสภาพการผลิตและการตลาดกุ้งแช่บ๊วย	25
3	ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย	32
4	แสดงจำนวนประชากรและครัวเรือนประชากรในอำเภอ พระสมุทรเจดีย์ แยกตามตำบล	41
5	แสดงระยะทางและเวลาในแต่ละตำบลถึงอำเภอ	45
6	แสดงกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินแยกตามตำบล	49

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงขอบเขตตำบลนาเกลือ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ	42
2	แสดงเส้นทางคมนาคมภายในอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ	44

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหา

ในปัจจุบันนี้เกษตรกรหันมาเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย เพื่อการค้ากันอย่างมากมายเพราะกุ้งแช่บ๊วยมีคุณค่าทางอาหารสูงรสชาติดี และสามารถให้ผลตอบแทนได้อย่างคุ้มค่าแก่การลงทุน กุ้งแช่บ๊วยเป็นกุ้งที่ตลาดทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศมีความต้องการสูง แต่เนื่องจากปริมาณกุ้งที่ประเทศต่างๆ ในโลกจับได้กลับมีแนวโน้มลดลงหลายประเทศ จึงหันมาให้ความสนใจในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งเป็นแหล่งผลิตกุ้งแหล่งใหญ่ประเทศหนึ่งของโลก สามารถส่งกุ้งออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ นำรายได้เข้าประเทศในปี 2536 ประมาณ 30,000 ล้านบาท จึงเป็นเหตุให้มีการพัฒนาการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยไปอีกระดับหนึ่ง และมีการขยายตัวและเจริญเติบโตเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีแหล่งเลี้ยงอยู่ตามจังหวัดแถบชายฝั่งทะเล เช่น สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม จันทบุรี ตราด ระยอง ฯลฯ ซึ่งในแต่ละจังหวัดจะมีตลาดรับซื้อผลผลิตอยู่ทุกจังหวัด ทำให้การขนส่งสามารถกระทำได้สะดวกและประหยัดค่าใช้จ่าย

อย่างไรก็ตามในการผลิตกุ้งแช่บ๊วยในประเทศไทย ได้ประสบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อันได้แก่ เชื้อกุ้งแช่บ๊วยในธรรมชาติลดลง เนื่องจากน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมและถูกเรือร่นกุ้งร่นตามชายฝั่งทะเล ราคากุ้งขึ้นลงอยู่เสมอ และโรคระบาดกุ้งที่มากับน้ำที่เปิดเข้าบ่อ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ต้องมีการแก้ไขให้หมดไปหรือลดลงไป จึงจำเป็นต้องให้หลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องมีการศึกษาวิจัย ถึงข้อมูลเบื้องต้นนี้ก่อน เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการศึกษานี้ไปประกอบการกำหนดแผนงานและนโยบาย เพื่อที่จะแก้ปัญหาที่เกษตรกรประสบอยู่ และผลการศึกษานี้ยังสามารถประกอบในการตัดสินใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงกึ่งแซบวีสในเขตพื้นที่ ตำบลนาเกลือ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาสภาพการผลิตและการตลาดของการเลี้ยงกึ่งแซบวีสเพื่อการค้าของเกษตรกร
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการผลิตกึ่งแซบวีสเพื่อการค้าของเกษตรกร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงกึ่งแซบวีส และสามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้ประกอบการวิจัยเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปได้
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ มาประกอบการตัดสินใจในการเลี้ยงกึ่งแซบวีสและธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการผลิตกึ่งแซบวีสเพื่อการค้า สามารถนำข้อมูลจากผลการศึกษาให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปประกอบในการกำหนดแผนงานการพัฒนา และแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของเกษตรกร

ขอบเขตการศึกษา

เป็นการศึกษาในเชิงสำรวจเกี่ยวข้องกับ สภาพการเลี้ยงกึ่งแซบวีสของเกษตรกรใน ตำบลนาเกลือ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการเฉพาะในปี พ.ศ. 2536 โดยการใช้แบบสุ่มภาพณ์เพื่อเก็บข้อมูลจากประชากรที่สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จาก 8 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะคิดเป็น 25% ของเกษตรกรผู้เลี้ยงกึ่งทั้งหมด 68 ราย ตามสัดส่วนของเกษตรกรผู้เลี้ยงกึ่งในแต่ละหมู่บ้าน

นิยามศัพท์

เกษตรกร หมายถึง ผู้ที่ประกอบการเลี้ยงกุ้งแชบ๊วยในพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอพระ-
สมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

ผลตอบแทน หมายถึง กำไรหรือขาดทุนที่ผู้ประกอบการได้รับจากการทำนากุ้งแชบ๊วย

เนื้อที่ฟาร์ม หมายถึง พื้นที่ทั้งหมดที่ใช้ในการทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งแชบ๊วยซึ่ง ได้แก่บ่อเลี้ยง
บ่ออนุบาลลูกกุ้ง บ่อพักน้ำ คลองส่งน้ำ รวมทั้งเนื้อที่อาคารสิ่งปลูกสร้างซึ่งอยู่ในฟาร์ม

เนื้อที่เลี้ยง หมายถึง พื้นที่ผิวน้ำของบ่อที่ใช้เลี้ยงกุ้งทุกบ่อภายในฟาร์ม

รายได้ หมายถึง รายได้จากอาชีพการเลี้ยงกุ้งที่ได้ขาย ซึ่งมีหน่วยวัดเป็นบาทต่อปี

สภาพการผลิต หมายถึง การจัดการในการดำเนินการผลิต เช่น แบบการเลี้ยง แรงงาน
อาหาร การขนส่ง

ตรวจเอกสาร

รูปแบบของการเลี้ยงกุ้งทะเล

จุฬารัตน์ รัตนไชย (2532:49) กล่าวว่า การเลี้ยงกุ้งทะเลในประเทศไทยแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะดังนี้

1. การเลี้ยงแบบดั้งเดิม (Extensive system)

การเลี้ยงแบบดั้งเดิมหรือที่เรียกว่า การทำนากุ้ง ซึ่งเป็นลักษณะพื้นฐานของการเลี้ยงกุ้งทะเลในประเทศไทย การเลี้ยงแบบนี้อาศัยพื้นที่มากส่วนใหญ่ดัดแปลงมาจากนาข้าวและนาเกลือ โดยการขุดร่องน้ำหรือขาวัง โดยรอบนากุ้ง มีการยกคันดินให้สูงขึ้น เพื่อสามารถเก็บกักน้ำได้ มีประตูจับกุ้งและประตูคั้นน้ำ ซึ่งปัจจุบันใช้เครื่องชนิดตีตเพลลาและใบพัดผ่านท่อคั้นคั้งน้ำและกุ้งเข้าในนา นับได้ว่า การเลี้ยงกุ้งแบบนี้อาศัยเชื้อกุ้งจากธรรมชาติเป็นหลัก ดังนั้นขนาดเนื้อที่จะอยู่ระหว่าง 50-200 ไร่ ให้ผลผลิตค่อนข้างต่ำคือระหว่าง 40-60 กิโลกรัม/ไร่/ปี

2. การเลี้ยงแบบกึ่งพัฒนา (Semi-intensive system)

การเลี้ยงแบบนี้อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเลี้ยงแบบปล่อยเสริม ทั้งนี้เนื่องจากนากุ้งในหลายพื้นที่มีเชื้อกุ้งจากธรรมชาติไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่กับชาวนากุ้ง โดยมีสาเหตุมาจากชายฝั่งที่การเลี้ยงกุ้งเป็นจำนวนมากชาวนากุ้งที่มีความคิดในแนวพัฒนา จึงได้หาวิธีการดัดแปลงรูปแบบนากุ้ง เพื่อนำลูกกุ้งจากโรงเพาะฟักไปปล่อยเสริม โดยดัดแปลงนากุ้งบางส่วนเป็นบ่ออนุบาลมีระบบการให้อาหารและการกำจัดศัตรู จนกระทั่งลูกกุ้งที่นำไปปล่อยเสริมโตและแข็งแรงพอจึงเปิดบ่ออนุบาลกุ้งไปเลี้ยงร่วมกับลูกกุ้งจากธรรมชาติ ผลผลิตอยู่ระหว่าง 80-100 กิโลกรัม/ไร่/ปี

3. การเลี้ยงแบบเข้มข้น (Intensive system)

การเลี้ยงแบบเข้มข้นอีกชื่อหนึ่งว่า การเลี้ยงแบบให้ผลผลิตสูง นับเป็นวิธีการเลี้ยงที่ทันสมัย ต้องใช้ความรู้ทางการเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดจนการบริหารงานด้านต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการได้แก่ การเตรียมบ่อ การกำจัดศัตรู การใส่ปุ๋ย การอนุบาลลูกกุ้ง การควบคุมระดับน้ำ การปล่อยลูกกุ้งลงในบ่ออาหารและการให้อาหาร ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญเป็นอย่างมาก ส่วนใหญ่จะทำการเลี้ยงในระดับอุตสาหกรรม ซึ่งดำเนินการโดยเกษตรกรรายใหญ่เพราะต้องลงทุนสูง รวมทั้งต้องใช้เวลาในการอนุบาลและการเลี้ยงมากขึ้น แต่จะให้ผลผลิตต่อไร่สูง และให้ผลตอบแทนคุ้มค่าแก่การลงทุน

4. การเลี้ยงกึ่งทะเลในกระชัง (Nylon net cage culture)

การเลี้ยงกึ่งทะเลในกระชัง เป็นการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณปากแม่น้ำกร่อยและแหล่งน้ำตื้นชายฝั่งให้ได้ผลคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ และเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนและหลีกเลี่ยงปัญหาขัดแย้ง ในการใช้ที่ดินเนื่องจากปัจจุบันพื้นที่ชายฝั่งทะเลมีอยู่จำกัดและนับวันจะมีราคาแพงขึ้น ดังนั้นการเลี้ยงกึ่งทะเลในกระชังเป็นการใช้ประโยชน์พื้นที่น้อยแต่ให้ผลผลิตสูง

ฤดูกาลทำนากุ้ง

ปิชพงษ์ โชคิพันธ์ (2528:60) กล่าวว่า ระยะเวลาทำนากุ้งจะแตกต่างกันไปในแต่ละท้องที่ ในท้องที่ทางฝั่งตะวันออกแถบจังหวัดจันทบุรีทำเป็น 2 ครั้ง ครั้งแรกในระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม และครั้งที่สองในระหว่างเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ ส่วนในระหว่างเดือนมีนาคม-พฤษภาคม ชาวนากุ้งจะทำการลอกเลน ปรับปรุงบ่อ การทำนากุ้งในช่วงแรกจะให้ผลผลิตน้อยกว่าในช่วงหลัง เพราะน้ำทะเลในช่วงแรกมีระดับตื้น้ำเข้านาได้น้อย แต่ในช่วงหลังน้ำทะเลมีระดับสูงสามารถตื้น้ำเข้านาได้มากได้เข็อกุ้ง (ลูกกุ้งที่ติดมากับน้ำ) มากกว่าการทำนากุ้งในบริเวณท้องที่จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ทำได้เกือบตลอดปี โดยเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ในช่วงก่อนหน้าเดือนที่เหมาะสมจะลอกเลนตากบ่อ เนื่องจากมีแสงแดดจัด หลังการตากบ่อแล้วจึงเปิดน้ำเข้านา ต่อจากนี้ไปอีกประมาณ 45 วัน ก็สามารถ

จับกุ้งรุ่นแรกได้ และจะจับได้ต่อไปตลอดทั้งปีในราวเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นระยะที่จับกุ้งได้มากในรอบปี ชาวนากุ้งจะทำการลอกเลนอีกครั้งหนึ่งโดยไม่ปล่อยให้แห้ง

การเตรียมนาก่อนปล่อยกุ้ง

ประจวบ หล้าอุบล (2530:31) กล่าวว่า การเตรียมนาก่อนปล่อยกุ้งลงเลี้ยงจะต้องมีการทำความสะอาดลอกเลนและปรับสภาพความเหมาะสมของดินในนาให้เรียบร้อย และก่อนปล่อยกุ้งลงนาคควรกำจัดศัตรูที่อาศัยอยู่ในนาให้หมด วิธีการเตรียมอย่างง่าย ๆ 2 วิธีคือ

1. ตากนาให้แห้งเป็นการทำความสะอาด และฆ่าศัตรูหรือสัตว์ต่างๆ ที่อาศัยอยู่ในนา วิธีนี้เป็นวิธีที่ประหยัดและง่าย ควรทำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2. ในกรณีที่ไม่สามารถตากนาให้แห้ง ต้องใช้วิธีฆ่าศัตรูชนิดอื่นๆ ก่อนการปล่อยกุ้งลงเลี้ยงไม่นิยมใช้สารเคมี แต่ที่ควรใช้ในปัจจุบันนี้มี 2 ชนิดได้แก่ กากชาและโลชั่นตามปกตินิยมใช้โลชั่นมากกว่ากากชา เนื่องจากกากชามีฤทธิ์อ่อนกว่าโลชั่น หาซื้อยากและราคาค่อนข้างสูง

อัตราการใช้

โลชั่น 1 กิโลกรัม ต่อขนาดนา 1 ไร่ (ในกรณีร่องนาลึก 30 ซม.กว้างประมาณ 3 เมตร) แต่ถ้าปริมาณน้ำมากกว่านี้ ควรจะใช้โลชั่นปริมาณมากขึ้นไปด้วย

กากชา ใช้ในอัตรา 3-4 กิโลกรัม/ไร่/ปี จะไม่ทำอันตรายต่อกุ้งแต่จะสามารถฆ่าสัตว์น้ำชนิดอื่นๆ ได้

การเตรียมนาก่อนปล่อยกุ้งแบบธรรมชาตินั้น จำเป็นต้องอาศัยอาหารที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ จึงควรพิจารณาถึงคุณภาพของน้ำ ว่ามีปุ๋ยเพียงพอที่จะทำให้เกิดสัตว์น้ำขนาดเล็กๆ อันจะมีประโยชน์และเป็นอาหารกุ้งที่จะปล่อยลงไปเลี้ยงด้วย จึงควรเพิ่มปุ๋ยเสริมลงไปให้นาเพื่อช่วยเร่งปฏิกิริยาปุ๋ยที่ใช้ ได้ผลดีและราคาต่ำได้แก่พวก ปุ๋ยคอก (มูลวัว) ซึ่งจะทำให้เกิดขึ้นเร็วในเวลาประมาณ 7-10 วัน

อาหารและการให้อาหาร

กรมประมง (2536:27) กล่าวว่า ลักษณะอาหารกึ่งที่ดีจะต้องมีกลิ่นรสดีมีคุณค่าทางโภชนาการครบ ย่อยง่ายไม่เหม็นหืนหรือขึ้นรา อมน้ำเร็ว มีขนาดพอเหมาะกับขนาดกึ่งและคงทนอยู่ในน้ำได้ไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง

ประเภทของอาหารกึ่ง

1. อาหารธรรมชาติ หมายถึง พืช น้ำ สัตว์น้ำเล็กๆ ที่มีอยู่ในบ่อหรือติดมากับน้ำทะเลที่ใช้ถ่ายเทน้ำเข้าสู่บ่อ กึ่งที่เลี้ยงจะได้รับอาหารนี้ส่วนหนึ่งเพื่อการเจริญเติบโตและการดำเนินชีวิตในสภาพปกติ
2. อาหารสด หมายถึง อาหารที่ผู้เลี้ยงนำมาให้กึ่งในบ่อโดยตรงไม่ผ่านกระบวนการใด ๆ เป็นอาหารดิบ เช่น ปลาสด หอย ปลาหมึก อาร์ทีเมีย เป็นต้น
3. อาหารสำเร็จรูป เป็นอาหารที่ปรุงแต่งขึ้นมาจากวัตถุดิบหลายอย่างมารวมกัน เช่น ปลาป่น ปลาหมึก การถั่ว แป้ง วิตามิน และแร่ ธาตุชนิดต่างๆ แล้วผ่านกระบวนการอัดเม็ดให้มีขนาดพอเหมาะกับวัยและขนาดกึ่ง

ไชยา อัยสุนเนิน (2532:47) กล่าวว่า ในกรณีที่ต้องการเพิ่มผลผลิตของกึ่งให้สูงขึ้น อาจจะให้อาหารเสริมเพิ่มเติม อาหารเสริมที่ดี ควรมีราคาถูก รสชาติชวนกิน เมื่อกึ่งกินแล้วทำให้กึ่งโตเร็ว และไม่ทำให้น้ำเสื่อมคุณภาพง่าย ซึ่งมีอยู่ 5 ชนิดดังนี้

โปรตีน เพื่อนำมาใช้ซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ และสร้างเนื้อเยื่อใหม่เพื่อการเจริญเติบโตของกึ่งโปรตีนที่ได้จากสัตว์ ปลา หอยแครง ปลาหมึกส่วนที่ได้จากพืช เช่น กากถั่วเหลือง กากมะพร้าว

แป้ง ความสามารถในการย่อยแป้งนั้น ขึ้นอยู่กับชนิดของกึ่งและชนิดของแป้งกึ่งสามารถย่อยแป้งได้ดีกว่าแป้งชนิดอื่น ๆ

ไขมัน เป็นอาหารที่ให้พลังงานสูง น้ำมันปลา น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันมะพร้าว เป็นต้น โดยปกติอาหารกึ่งควรมีไขมันอยู่ไม่เกินร้อยละ 8 ถ้าอาหารนั้นมีไขมันในปริมาณมากจะทำให้อาหารมีกลิ่นเหม็นหืน กุ้งจะไม่กินอาหารนั้น

วิตามิน วิตามินสำคัญและจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของกุ้ง ได้แก่วิตามิน เอ บี ซี ดี และ เค ซึ่งวิตามินเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ช่วยให้กุ้งมีการเจริญเติบโตเร็วขึ้น

แร่ธาตุ กุ้งที่เลี้ยงในบ่อดินแล้วตามปกติจะไม่ขาดแร่ธาตุ แต่ถ้าเลี้ยงในบ่อซีเมนต์ควรรู้ให้แร่ธาตุเสริม ได้แก่ แมกนีเซียม โซเดียม คลอไรด์ แมงกานีส แคลเซียมและโปรแตสเซียม แร่ธาตุเหล่านี้นอกจากเสริมสร้างโครงสร้างและเปลือกแล้วยังช่วยให้ระบบการทำงานต่างๆ ในร่างกายของกุ้งให้เป็นไปตามปกติ

การดูแลสภาพแวดล้อมในบ่อ

ดีพร้อม ไชยวงศ์เกียรติ (2531:44) กล่าวว่า การเลี้ยงกุ้งจะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายประการ และที่สำคัญที่สุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ สภาพความกรดเป็นต่างของน้ำในบ่อและบริเวณพื้นที่ดินที่กั้นบ่อนี้เอง โดยทั่วไปในเรื่องคำแนะนำให้เลือกทำเลที่ไม่เป็นกรดจัดเกินไป หรือแนะนำให้ปรับค่าความเป็นกรดเป็นต่าง ให้อยู่ระหว่าง 7.5-8.9 ถ้าเป็นกรดมากเกินไปหรือเป็นต่างมากเกินไป ก็จะทำให้กุ้งเจริญเติบโตช้าลงหรือเป็นอันตรายถึงตายได้ทั้งนั้น

ปัญญา สุวรรณสมุทร (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์:38) กล่าวว่า บ่อเลี้ยงเมื่อทำการเลี้ยงกุ้งไปนาน ๆ หรือเกิดการหมักหมมที่เกิดจากเศษอาหารเหลือเน่าเปื่อยทำให้เกิดก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ ในสภาพที่น้ำในบ่อเป็นกรด และก๊าซแอมโมเนีย เมื่อสภาพน้ำเป็นต่าง ส่วนในกรณีที่น้ำขาดออกซิเจน ก็จะทำให้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และไนเตรทที่เป็นพิษต่อกุ้งในบ่อ ดังนั้นผู้เลี้ยงจึงควรเอาใจใส่คอยควบคุมปริมาณการให้อาหาร ตรวจวัดความเป็นกรด-ต่าง และรักษาระดับออกซิเจนของน้ำในบ่อเป็นพิษ เพื่อป้องกันการเกิดก๊าซพิษ

การจับกุ้ง

สุวิทย์ ชื่นสินธุ์ (2531:44) กล่าวว่า เมื่อเลี้ยงกุ้งจนได้เวลาครบตามกำหนดแล้วเริ่มทำการจับ เนื่องจากในเวลากลางวัน กุ้งชอบฝังตัวอยู่ตามพื้นบ่อ ดังนั้น การจับกุ้งจึงนิยมกระทำกันตอนกลางคืน บางท้องถิ่นยังกำหนดเป็นคืนเดือนมืดอีกด้วย เพื่อจะได้กุ้งมาก ๆ ส่วนการจับกุ้งในเวลากลางวันนั้นสามารถที่จะทำได้แต่ไม่ค่อยกระทำกัน การจับกุ้งนี้มีวิธีการปฏิบัติที่แพร่หลายอยู่ 3 วิธี คือ

1.) การจับโดยวิธีใช้ลอบ โดยการปักลอบ ที่นิยมกันมากคือ ลอบสั้นในบริเวณชายวัง ในเวลากลางคืน แล้วจึงกู้ลอบในตอนเช้า บางแห่งก็มีวิธีที่เพิ่มออกไป โดยนำอวนหรือตาข่าย ไนลอนมาทำเป็นปีกแยกออกจากตัวลอบทั้งสองข้าง ซึ่งมีลักษณะคล้ายโปิ๊ะเพื่อที่จะได้ดักกุ้งให้เข้าลอบได้จำนวนมากขึ้น นอกจากนี้ยังจุดตะเกียงน้ำมันเอาไว้อล่อกุ้งให้เข้าลอบอีกด้วย แต่ในบางแห่งก็ไม่นิยมกระทำกันเพราะถือว่าเป็นเครื่องจูงใจ และบอกตำแหน่งให้คนเข้ามาจับโมฆกุ้งในลอบได้อย่างง่ายขึ้น ถึงอย่างไรกุ้งก็ต้องพาเข้าลอบอยู่เนิ่นเอง และยังเป็นภาระสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ

2.) การจับโดยวิธีใช้หางอวนหรืออวนถุง โดยใช้อวนตาถี่เสียบเป็นถุงรูปกรวยที่ก้นถุงปิดเอาไว้ ส่วนปากถุงนำมาเข้ากรอบไม้ที่มีขนาดกว้างพอตีขนาดของประตูน้ำ การจับจะต้องรอให้น้ำลดลงเต็มที่เสียก่อน เพื่อที่จะได้ระบายน้ำในบ่อออกได้มากๆ ในเวลาทำการจับโดยนำกรอบไม้ของปากถุงมาสวมเข้ากับประตูน้ำ ส่วนทางปลายก็ใช้เชือกผูกมัดให้แน่น เพื่อป้องกันไม่ให้หลุดขณะที่ทำการจับ แล้วยกประตูน้ำเปิดน้ำในบ่อออก กุ้งก็จะไหลตามน้ำเข้ามาในถุงอวน จนกระทั่งได้ปริมาณกุ้งพอสมควรก็ยกส่วนปลายของถุงขึ้นมาแกว่งเชือกแล้วปล่อยกุ้งออกไปใส่ภาชนะที่เตรียมไว้แล้วก็มัดเหมือนเดิมแล้วทำการต่อไปอีกจนกระทั่งน้ำในบ่อลดลงมากจึงหยุดจับ ในการจับครั้งแรกกุ้งยังไม่ออกมาหมดยังคงเหลือตกค้างในบ่ออีกมาก ดังนั้นเมื่อได้เวลาน้ำขึ้นก็ปล่อยน้ำเข้าบ่อให้เต็มอีกเพื่อจะได้ทำการจับอีกในคืนต่อไป โดยปกติจะใช้เวลา 3-4 วัน จนแน่ใจว่าไม่มีกุ้งตกค้างอยู่ในบ่ออีกแล้ว จึงเลิกจับและทำการขุดลอกเลนรอกการเลี้ยงครั้งใหม่ต่อไป

3.) การจับโดยวิธีใช้แหการจับโดยวิธีนี้ไม่หวังผลในการค้าสามารถทำการได้ทั้งในเวลากลางคืนและกลางวัน เป็นการจับเพื่อนำมาบริโภคในครัวเรือนหรือแจกจ่าย อนึ่งวิธีการนี้เป็นที่นิยมของนักชโมยกันมาก เพราะสะดวก รวดเร็ว และได้ปริมาณมากพอสมควร คุ่มค่าการเลี้ยง ผู้เลี้ยงจึงต้องระวังให้มาก

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาจาก ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยในตำบลนาเกลือ อำเภอสัตหีบ จังหวัดสมุทรปราการ จะใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสำรวจจากเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย จำนวน 68 รายคิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยทั้งหมด 270 รายซึ่งในตำบลนาเกลือจะมี 8 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะคิดอีก 25 % จากเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยในหมู่บ้าน

หมู่	จำนวน	25%
1	25	6
2	17	4
3	43	11
4	64	16
5	50	13
6	36	9
7	29	7
8	6	2
รวม	270	68

2. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งมีคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended question) และคำถามแบบปลายปิด (Close-ended question) จะใช้วิธีการสัมภาษณ์จากเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยจำนวน 68 ราย ในตำบลนาเกลือ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูลที่รวบรวมมานี้ จะแบ่งออกเป็น 3 ตอน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพการผลิตและการตลาดกุ้งแช่บ๊วย
- ตอนที่ 3 ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากเป็นข้อมูลจากการสำรวจ การวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิจะใช้ค่าสถิติดังนี้

3.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตร ค่าร้อยละ} = \frac{n}{N} \times 100$$

n = จำนวนตัวอย่างของเกษตรกรที่ทำการศึกษา

N = จำนวนตัวอย่างของเกษตรกรทั้งหมด

3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\text{สูตร ค่าเฉลี่ย } (\bar{X}) = \frac{\sum_{i=1}^N X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ทำการวิเคราะห์

$\sum_{i=1}^N X$ = ผลรวมของเลขตรรกที่ 1, 2, 3...

N = จำนวนตัวอย่างของเลขตรรกทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาสภาพการผลิตกิ่งแคंबัวในพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอสระบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2536 จำนวน 68 ราย ทำให้ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ สภาพการผลิตและปัญหาต่างๆ ในการผลิตกิ่งแคंबัวของเกษตรกรในพื้นที่ดังกล่าว ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม

ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นข้อมูลที่แสดงถึง อายุ ระดับการศึกษา เพศ สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภูมิลำเนาของเกษตรกร อาชีพหลัก อาชีพรอง ขนาดและกรรมสิทธิ์ในการครอบครองที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ แหล่งเงินทุนในการเลี้ยงกิ่งแคंबัว ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อายุ

โดยเฉลี่ยแล้วเกษตรกรมีอายุประมาณ 41.95 ปี มีอายุสูงสุด 68 ปี อายุต่ำสุด 21 ปี เกษตรกรส่วนมากมีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.47 รองลงมาคือเกษตรกรที่มีอายุ 41-50 ปี และ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.53 เท่ากัน เกษตรกรที่มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.12 เกษตรกรที่มีอายุ 16-70 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.35 (ตาราง 1)

เพศ

เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.24 เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 36.76 (ตาราง 1)

ระดับการศึกษา

เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.12 รองลงมาคือเกษตรกรที่ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20.59 เกษตรกรที่ไม่ได้รับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 4.41 และเกษตรกรที่ได้รับการศึกษาระดับ ปวช. ปวส.ปริญญาตรี ร.ร นาสลิม คิดเป็นร้อยละ 1.47 เท่านั้น (ตารางที่ 1)

สถานภาพการสมรส

เกษตรกรส่วนใหญ่แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 83.82 รองลงมาคือเกษตรกรที่เป็นโสด เป็นหม้าย และแต่งงานแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 8.82 , 5.89 และ 1.47 ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย

โดยเฉลี่ยแล้วเกษตรกรมีสมาชิกในครอบครัว 5 คน มีจำนวนสมาชิกสูงสุด 9 คน ต่ำสุด 2 คน เกษตรกรส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4-5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.88 รองลงมาคือเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ

22.05 เกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 6-7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 และเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 8-9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.41 (ตารางที่ 1)

ภูมิลำเนาของเกษตรกร

เกษตรกรส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ดั้งเดิม คิดเป็นร้อยละ 86.76 และเกษตรกรที่ย้ายมาจากภูมิลำเนาอื่น คิดเป็นร้อยละ 13.24 (ตารางที่ 1)

อาชีพหลัก

เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย คิดเป็นร้อยละ 73.53 รองลงมาคือเกษตรกรที่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 20.59 เกษตรกรที่มีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 4.41 และเกษตรกรที่มีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 1.47 (ตารางที่ 1)

อาชีพรอง

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพรอง คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเกษตรกรที่มีอาชีพเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย คิดเป็นร้อยละ 26.47 เกษตรกรที่มีอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 10.3 เกษตรกรที่มีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 7.35 และเกษตรกรที่มีอาชีพทำสวนจาก ไร่ ฝ้าย ว่างไม้ อาชีพส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 1.47 เท่ากัน (ตารางที่ 1)

ขนาดของการใช้ที่ดิน

โดยเฉลี่ยเกษตรกรมีขนาดการใช้ที่ดินเฉลี่ย 35.60 ไร่ ขนาดการใช้ที่ดินสูงสุด 140

ไร่ ขนาดของการใช้ที่ดินต่ำสุด 5 ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่มีขนาดของการใช้ที่ดิน 5-27 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 45.58 รองลงมาคือ ขนาดของการใช้ที่ดิน 28-50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 33.82 ขนาดของการใช้ที่ดิน 51-73 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.71 ขนาดของการใช้ที่ดิน 97-119 ไร่ และ 120-142 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.94 เท่ากัน (ตารางที่ 1)

การครอบครองที่ดิน

เกษตรกรมีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50 และเกษตรกรที่เช่าที่ดินของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน (ตารางที่ 1)

แหล่งเงินทุน

เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 72.06 รองลงมาคือ เกษตรกรที่ใช้เงินทุนทั้งจากของตนเองและกู้จากแหล่งเงินทุน คิดเป็นร้อยละ 19.12 และ เกษตรกรที่ใช้เงินทุนจากแหล่งกู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 8.82 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	N = 68	
อายุ		
21 - 30	13	19.12
31 - 40	18	26.47
41 - 50	16	23.53
51 - 60	16	23.53
61 - 70	5	7.35
อายุสูงสุด	68 ปี	
อายุต่ำสุด	21 ปี	
อายุเฉลี่ย	41.95 ปี	
เพศ		
ชาย	43	63.24
หญิง	25	36.76
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	3	4.41
ประถมศึกษา	47	69.12
มัธยมศึกษา	14	20.59
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1	1.47
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	1	1.47
ปริญญาตรี	1	1.47
โรงเรียนนายสิบ	1	1.47

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 68		
สถานภาพการสมรส		
โสด	6	8.82
แต่งงานอยู่ด้วยกัน	57	83.82
หย่า	4	5.89
แต่งงานแยกกันอยู่	1	1.47
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
2 - 3	15	22.05
4 - 5	38	55.88
6 - 7	12	17.65
8 - 9	3	4.41
จำนวนสมาชิกสูงสุด	9 คน	
จำนวนสมาชิกต่ำสุด	2 คน	
จำนวนสมาชิกเฉลี่ย	5 คน	
ภูมิลำเนาของเกษตรกร		
อยู่ในพื้นที่ดั้งเดิม	59	86.76
ย้ายมาจากที่อื่น	9	13.24
อาชีพหลัก		
เลี้ยงกุ้งแชบ๊วย	50	73.53

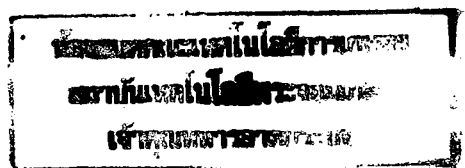
ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 68		
อาชีพหลัก		
ปลูกพืช	-	-
รับจ้าง	14	20.59
ค้าขาย	3	4.41
รับราชการ	1	1.47
อาชีพรอง		
ไม่มีอาชีพรอง	34	50
เลี้ยงกุ้งแซ่บวช	18	26.47
ทำสวนจาก	1	1.47
รับจ้าง	7	10.3
ค้าขาย	5	7.35
รับราชการ	-	-
เย็บผ้า	1	1.47
อาชีพส่วนตัว	1	1.47
ช่างไม้	1	1.47
ขนาดของการใช้ที่ดิน		
5 - 27	31	45.59
28 - 50	23	33.82
51 - 73	10	14.71

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 68		
ขนาดของการใช้ที่ดิน		
74 - 96	0	0
97 - 119	2	2.94
120 - 142	2	2.94
ขนาดของการใช้ที่ดินสูงสุด	140 ไร่	
ขนาดของการใช้ที่ดินต่ำสุด	5 ไร่	
ขนาดของการใช้ที่ดินเฉลี่ย	35.60 ไร่	
การครอบครองที่ดิน		
กรรมสิทธิ์ของตนเอง	34	50
เช่าที่ดินของผู้อื่น	34	50
แหล่งเงินทุน		
เงินทุนของตัวเอง	49	72.06
กู้จากแหล่งเงินทุน	6	8.82
เงินทุนของตัวเองและ กู้จากแหล่งเงินทุน	13	19.12

ตอนที่ 2 สภาพการผลิตและการตลาดกุ้งแช่บ๊วย

ประเภทของการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย

เกษตรกรทั้งหมดเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยแบบดั้งเดิมหรือแบบธรรมชาติ (ตารางที่ 2)

จำนวนบ่อที่ใช้เลี้ยง

เกษตรกรทั้งหมดจะมีบ่อเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยเพียง 1 บ่อ (ตารางที่ 2)

ขนาดพื้นที่บ่อที่ใช้ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย

เกษตรกรส่วนใหญ่มีขนาดพื้นที่บ่อเฉลี่ย 34.69 ไร่ ขนาดพื้นที่บ่อสูงสุด 138 ไร่ ขนาดพื้นที่บ่อต่ำสุด 4.5 ไร่ ส่วนใหญ่เกษตรกรมีขนาดพื้นที่บ่อ 4.5 - 30.5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 57.36 รองลงมาคือ เกษตรกรมีขนาดพื้นที่บ่อ 31.5 - 57.5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 27.94 เกษตรกรมีขนาดพื้นที่ 58.5 - 84.55 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 8.82 และเกษตรกรที่มีขนาดพื้นที่ 85.5 - 111.5 ไร่ และ 112.5 - 138.5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.94 เท่ากัน(ตารางที่ 2)

ประเภทของแรงงาน

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 67.65 ใช้แรงงานในครอบครัว รองลงมาคือเกษตรกรที่ใช้ทั้งแรงงานภายในครอบครัว และแรงงานจ้างคิดเป็นร้อยละ 29.41 ส่วนที่เหลือร้อยละ 2.94 เป็นเกษตรกรที่ใช้แรงงานจ้าง (ตารางที่ 2)

จำนวนแรงงาน ($n=22$)

จากการเก็บข้อมูลมีเกษตรกรเพียง 22 รายเท่านั้นที่มีการจ้างแรงงานในการเลี้ยง กุ้งแชบ๊วย โดยเฉลี่ยเกษตรกรใช้แรงงานจ้าง 2 คน มีจำนวนแรงงานจ้างสูงสุด 4 คน แรงงานจ้างต่ำสุด 1 เกษตรกรส่วนใหญ่มีแรงงานจ้างจำนวน 1 - 2 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 และมีแรงงานจ้างจำนวน 3 - 4 คิดเป็นร้อยละ 18.18 (ตารางที่ 2)

แหล่งที่มาของลูกกุ้งแชบ๊วย

เกษตรกรทั้งหมดนำลูกกุ้งที่เกิดจากธรรมชาติมาเลี้ยง (ตารางที่ 2)

ประเภทของอาหาร

เกษตรกรทั้งหมดใช้อาหารจากธรรมชาติเลี้ยงกุ้งแชบ๊วย (ตารางที่ 2)

ระยะเวลาในการเลี้ยง

เกษตรกรใช้เวลาในการเลี้ยงกุ้งแชบ๊วยเฉลี่ย 22.64 วัน เกษตรกรใช้เวลาในการเลี้ยงสูงสุด 45 วัน เกษตรกรใช้เวลาเลี้ยงต่ำสุด 10 วัน เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเลี้ยง 10 - 18 วัน คิดเป็นร้อยละ 26.47 เกษตรกรที่ใช้เวลาในการเลี้ยง 19 - 27 วัน คิดเป็นร้อยละ 22.06 และเกษตรกรที่ใช้เวลาในการเลี้ยง 37 - 45 วัน คิดเป็นร้อยละ 8.82 (ตารางที่ 2)

ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่/ปี

เกษตรกรสามารถเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยได้ผลผลิตเฉลี่ย 34.72 กิโลกรัม/ไร่/ปี เกษตรกรได้ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุด 81 กิโลกรัม/ไร่/ปี เกษตรกรได้ผลผลิตเฉลี่ยต่ำสุด 10 กิโลกรัม/ไร่/ปี เกษตรกรส่วนมากได้ผลผลิตเฉลี่ย 25-39 กิโลกรัม/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 32.35 รองลงมาคือเกษตรกรได้ผลผลิตเฉลี่ย 10 - 24 กิโลกรัม/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 30.89 เกษตรกรได้ผลผลิตเฉลี่ย 40 - 54 กิโลกรัม/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 26.47 และเกษตรกรที่ได้ผลผลิตเฉลี่ย 70 - 84 กิโลกรัม/ไร่/ปี และ 55 - 69 กิโลกรัม/ไร่/ปี คิดเป็นร้อยละ 5.88, 4.41 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ราคากุ้งแช่บ๊วย

โตษเฉลี่ยเกษตรกรจำหน่ายกุ้งแช่บ๊วยในราคา กิโลกรัมละ 127.28 บาท เกษตรกรจำหน่ายได้ในราคาสูงสุด กิโลกรัมละ 220 บาท ราคาต่ำสุด กิโลกรัมละ 40 บาท เกษตรกรส่วนมากจำหน่ายได้ในราคา กิโลกรัมละ 77-113 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาคือ เกษตรกรที่จำหน่ายได้ในราคา กิโลกรัมละ 114 - 150 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.06 เกษตรกรที่จำหน่ายได้ในราคา กิโลกรัมละ 118 - 224 คิดเป็นร้อยละ 17.65 เกษตรกรจำหน่ายได้ในราคา กิโลกรัมละ 151 - 187 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.29 และเกษตรกรที่จำหน่ายได้ในราคา กิโลกรัมละ 40 - 76 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.88 (ตารางที่ 2)

การขนส่ง

เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องขนส่งกุ้งแช่บ๊วยไปขายเอง คิดเป็นร้อยละ 86.76 รองลงมาคือเกษตรกรขายกุ้งแช่บ๊วยให้กับผู้มารับซื้อถึงฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 7.35 และเกษตรกรที่ขายกุ้งแช่บ๊วยโดยทั้งเกษตรกรขนส่งไปให้และผู้ซื้อมารับซื้อถึงฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 5.88 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลสภาพการผลิตและการตลาดกุ้งแช่บ๊วย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	N = 68	
ประเภทของการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย		
แบบดั้งเดิมหรือแบบกรรมชาติ	68	100
จำนวนบ่อที่ใช้ในการเลี้ยง		
1 บ่อ	68	100
ขนาดพื้นที่บ่อที่ใช้ในการเลี้ยง (ไร่)		
4.5 - 30.5	39	57.36
31.5 - 57.5	19	27.94
58.5 - 84.5	6	8.82
85.5 - 111.5	2	2.94
112.5 - 138.5	2	2.94
ขนาดของบ่อสูงสุด	138 ไร่	
ขนาดของบ่อต่ำสุด	4.5 ไร่	
ขนาดของบ่อเฉลี่ย	34.69 ไร่	
ประเภทของแรงงาน		
แรงงานภายในครอบครัว	46	67.65
แรงงานจ้าง	2	2.94
ทั้งแรงงานภายในครอบครัว และแรงงานจ้าง	20	29.41

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 68		
จำนวนแรงงาน(N =22)		
1 - 2	18	81.82
3 - 4	4	18.18
จำนวนแรงงานจ้างสูงสุด	4 คน	
จำนวนแรงงานจ้างต่ำสุด	1 คน	
จำนวนแรงงานจ้างเฉลี่ย	2 คน	
แหล่งที่มาของลูกกึ่งแม่บ้าน		
เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	68	100
ประเภทของอาหาร		
อาหารธรรมชาติ	68	100
ระยะเวลาในการเลี้ยง		
10 - 18	29	42.65
19 - 27	15	22.06
28 - 36	18	26.47
37 - 45	6	8.82
ระยะเวลาสูงสุด	10 วัน	
ระยะเวลาดำสุด	45 วัน	
ระยะเวลาเฉลี่ย	22.64 วัน	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 68		
ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่/ปี		
10 - 24	21	30.89
25 - 39	22	32.35
40 - 54	18	26.47
55 - 69	3	4.41
70 - 84	4	5.88
ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุด	81	กิโลกรัม/ไร่/ปี
ผลผลิตเฉลี่ยต่ำสุด	10	กิโลกรัม/ไร่/ปี
ผลผลิตเฉลี่ยเฉลี่ย	34.72	กิโลกรัม/ไร่/ปี
ราคาถุงแฉับัว		
40 - 76	4	5.88
77 - 113	30	44.12
114 - 150	15	22.06
151 - 187	7	10.29
188 - 224	12	17.65
ราคาถุงแฉับัวสูงสุด	220	บาท/กิโลกรัม
ราคาถุงแฉับัวต่ำสุด	240	บาท/กิโลกรัม
ราคาถุงแฉับัวเฉลี่ย	127.28	บาท/กิโลกรัม

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	N = 68	
การขนส่งไปขาย		
เกษตรกรขนส่งไปให้	59	86.77
ผู้ซื้อมารับซื้อถึงฟาร์ม	5	7.35
ทั้งเกษตรกรขนส่งไปให้ และผู้ซื้อมารับซื้อถึงฟาร์ม	4	5.88

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย

ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่

เกษตรกรทั้งหมดประสบกับปัญหามลภาวะเป็นพิษ รองลงมาคือเกษตรกรร้อยละ 50 ประสบกับปัญหาไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง และเกษตรกรร้อยละ 23.53 ประสบกับปัญหาค่าเช่าที่ดินมีราคาแพง (ตารางที่ 3)

ปัญหาเกี่ยวกับแรงงานในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย

เกษตรกรร้อยละ 76.49 ไม่มีปัญหาเรื่องแรงงาน เกษตรกรร้อยละ 11.76 ประสบกับปัญหาค่าจ้างแรงงานสูง และเกษตรกรร้อยละ 7.35 ประสบกับปัญหาคนงานขาดทักษะในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย เกษตรกรร้อยละ 4.41 ประสบกับปัญหาขาดแคลนแรงงาน (ตารางที่ 3)

ปัญหาเกี่ยวกับโรคระบาด

เกษตรกรร้อยละ 79.41 มีปัญหาโรคเปลือกกรอบแกรบ เกษตรกรร้อยละ 63.23 มีปัญหาเรื่องโรคหัวเหลือง และเกษตรกรร้อยละ 11.76 มีปัญหาเรื่องโรคหัวขาว เกษตรกรร้อยละ 8.82 มีปัญหาเรื่องโรคหลังหัก (ตารางที่ 3)

ปัญหาเกี่ยวกับน้ำในบ่อเลี้ยงกุ้ง

เกษตรกรร้อยละ 50 มีปัญหาเรื่องความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำสูญเสียไป เกษตรกร

ร้อยละ 23.53 มีปัญหาเรื่องออกซิเจนที่ละลายในน้ำต่ำเกินไป เกษตรกรร้อยละ 17.65 มีปัญหาเรื่องอุณหภูมิของน้ำสูงเกินไป และเกษตรกรร้อยละ 8.82 มีปัญหาเรื่องความเค็มของน้ำไม่เหมาะสม (ตารางที่ 3)

ปัญหาเกี่ยวกับฮาร์กษาโรค

เกษตรกรทั้งหมดไม่มีปัญหาเกี่ยวกับฮาร์กษาโรค เนื่องจากไม่ได้ใช้ยา (ตารางที่ 3)

ปัญหาเกี่ยวกับอาหาร

เกษตรกรทั้งหมดไม่มีปัญหาเรื่องอาหาร เนื่องจากใช้อาหารจากธรรมชาติเลี้ยง

(ตารางที่ 3)

ปัญหาทางการตลาด

เกษตรกรร้อยละ 54.41 มีปัญหาเรื่องถูกเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง เกษตรกรร้อยละ 42.64 มีปัญหาเรื่องราคากุ้งไม่คงที่ เกษตรกรร้อยละ 27.94 มีปัญหาเรื่องราคากุ้งถูกเกินไป (ตารางที่ 3)

ปัญหานอกเหนือจากแบบสัมภาษณ์

เกษตรกรร้อยละ 55.89 ไม่มีปัญหานอกเหนือจากแบบสัมภาษณ์ เกษตรกรร้อยละ

39.7 มีปัญหาเรื่องเชื้อกึ่งในธรรมชาติลดจำนวนลง เกษตรกรร้อยละ 44.11 มีปัญหาเรื่องน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

เกษตรกรร้อยละ 54.41 ไม่มีข้อเสนอแนะ เกษตรกรร้อยละ 20.59 มีข้อเสนอแนะคือ ต้องการให้มีการจัดตั้งตลาดกลางกึ่ง เกษตรกรร้อยละ 14.71 มีข้อเสนอแนะ คืออยากให้มีการแก้ไขเรื่องน้ำเสีย และเกษตรกรร้อยละ 10.39 มีข้อเสนอแนะเรื่องให้มีการเพาะพันธุ์กึ่งเอง

ตอนที่ 3 แสดงข้อมูลปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 68		
ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่หรือที่ดินในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย		
ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง	34	50
มลภาวะเป็นพิษ	68	100
ค่าเช่าที่ดินที่ราคาแพง	16	23.53
ปัญหาเกี่ยวกับแรงงานในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย		
ค่าจ้างแรงงานสูง	8	11.76
คนงานขาดทักษะในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย	5	7.35
ไม่มีปัญหาเรื่องแรงงาน	52	76.47
ขาดแคลนแรงงาน	3	4.41
ปัญหาเกี่ยวกับโรคระบาด		
โรคหัวเหลือง	43	63.23
โรคเปลือกกรอบแกรบ	54	79.41
โรคหลังขาว	8	11.76
โรคหลังหัก	6	8.82

* เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตอนที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 68		
ปัญหาเกี่ยวกับน้ำในบ่อเลี้ยงกุ้ง		
อุณหภูมิของน้ำสูงเกินไป	12	17.65
ออกซิเจนที่ละลายในน้ำต่ำเกินไป	16	23.53
ความเป็นกรดเป็นด่างสูงเกินไป	34	50
ความเค็มของน้ำไม่เหมาะสม	6	8.82
ปัญหาเกี่ยวกับยารักษาโรค		
ไม่มีปัญหาเรื่องยารักษาโรค	68	100
ปัญหาเกี่ยวกับยารักษาโรค		
ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอาหาร	68	100
ปัญหาทางการตลาด		
ถูกเอาเปรียบหรือชกหักจากพ่อค้าคนกลาง	37	54.41
ราคากุ้งไม่คงที่	29	42.64
ราคากุ้งถูกเกินไป	18	26.47

* เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตอนที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 68		
ปัญหานอกเหนือจากแบบสัมภาษณ์		
ลูกกึ่งในธรรมชาติไม่ค่อยมี	27	39.7
ปัญหาน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม	30	44.11
ไม่มีปัญหา	38	55.89
ข้อเสนอแนะ		
ไม่มีข้อเสนอแนะ	37	54.41
อยากให้เพิ่มตลาดกลางกึ่ง	14	20.59
อยากให้มีการแก้ไขเรื่องน้ำเสีย	10	14.71
อยากให้มีการเพาะพันธุ์กึ่งเอง	7	10.29

* เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการศึกษาสภาพการผลิตกุ้งแช่บ๊วยในพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2536 จากจำนวนประชากรตัวอย่าง 68 ราย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ตอน ได้แก่ ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพการผลิตและการตลาดกุ้งแช่บ๊วย ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย ซึ่งพอที่จะสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม

เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 41.95 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา แต่งงานแล้วมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน เป็นคนในพื้นที่ดั้งเดิมมีอาชีพหลักคือ เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยและไม่มีอาชีพรอง มีดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองเฉลี่ย 35.60 ไร่ ใช้เงินทุนของตนเอง

ข้อมูลสภาพการผลิตและการตลาดกุ้งแช่บ๊วย

เกษตรกรทั้งหมดเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยธรรมชาติ มีจำนวนบ่อเพียง 1 บ่อ ขนาดพื้นที่บ่อเฉลี่ย 34.69 ไร่ ใช้แรงงานภายในครอบครัวในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย จำนวนแรงงานจ้างเฉลี่ย 2 คน ลูกกุ้งแช่บ๊วยเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ใช้อาหารธรรมชาติทั้งหมด เวลาในการเลี้ยง

22.64 วัน จะได้ผลผลิตเฉลี่ย 34.72 กิโลกรัม/ไร่/ปี โดยที่เกษตรกรจะขนส่งกุ้งแช่บ๊วยไปขายให้พ่อค้าคนกลางในราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 127.28บาท

ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย

เกษตรกรทั้งหมดกำลังประสบกับปัญหามลภาวะเป็นพิษ ทำให้เกิดภาวะความเป็นกรดเป็นด่างสูงเกินไป และออกซิเจนในน้ำต่ำเกินไป กุ้งแช่บ๊วยจะเป็นเปลือกกรอบแกรบและโรคหัวเหลือง แต่จะไม่มีปัญหาในเรื่องแรงงานหา และอาหาร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้แรงงานภายในครอบครัว ไม่มีการใช้ยาเมื่อกุ้งเป็นโรคและให้กุ้งกินอาหารธรรมชาตินอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องการตลาด คือถูกเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ราคาถูกเกินไปและราคาไม่คงที่ และมีปัญหาอื่นคือ เชื้อกุ้งในธรรมชาติลดจำนวนลงอย่างมาก เนื่องจากน้ำเสียและการใช้เรือรวนรุกรัง

ข้อเสนอแนะ

1. อธิบายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย มาแนะนำการเพาะพันธุ์กุ้งแช่บ๊วยให้กับเกษตรกร เพื่อที่เกษตรกรจะได้ไม่ต้องรอลูกกุ้งจากธรรมชาติเพียงอย่างเดียว
2. เนื่องจากปัญหาผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย เกี่ยวกับมลภาวะเป็นพิษได้แก่น้ำในบ่อเลี้ยงเป็นพิษ และปัญหาโรคเปลือกกรอบแกรบ อธิบายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย เข้าไปดูแลเกษตรกรโดยให้ความรู้ และหาทางป้องกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
3. ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้ง ตลาดกลางของกุ้ง ชั้นในจังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการเป็นแหล่งที่ผลิตกุ้งที่สำคัญ เพื่อช่วยให้เกษตรกรขายกุ้งได้ในราคาที่เหมาะสม และป้องกันการเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

1. จากการไปสัมภาษณ์และสังเกตของผู้ศึกษาเอง ให้ข้อคิดเห็นว่าควรมีมาตรการควบคุมการใช้เรื่อรูกุ้งตามชายฝั่ง ซึ่งจะใช้รูกุ้งพ่อแม่พันธุ์กุ้งและเคยเป็นเหตุให้กุ้งในธรรมชาติลดลงเป็นจำนวนมาก มีผลทำให้ไม่มีลูกกุ้งจากธรรมชาติเข้าไปเลี้ยงในวังกุ้ง
2. ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่น การไม่บอกข้อมูลที่แท้จริง อันเนื่องมาจากว่า กลัวจะมีผลต่อการเสียภาษีในภายหลัง
3. การเข้าถึงเกษตรกรต้องมีแรงจูงใจหรือขอความร่วมมือจากหน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น เกษตรตำบล หรือผู้นำเกษตรกร หรือกำนัน ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

กรมประมง. 2536. การเลี้ยงกุ้งทะเล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
ประเทศไทย

ดีพร้อม ไชยวงศ์เกียรติ. 2531. ระบบน้ำและของเสียในบ่อกุ้ง. กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์

จุฬารัตน์ รัตนไชย. 2532. สรุปบทความผลงานทางวิชาการเรื่องกุ้ง. สงขลา: สถาบันเพาะ
เลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติจังหวัด สงขลา กรมประมง

ไชยยา อัยสงเนิน. 2531. การเลี้ยงกุ้งทะเล. กรุงเทพฯ: เรืองแสงการพิมพ์

ประจวบ หล้าอุบล. 2530. การเลี้ยงกุ้งทะเล. กรุงเทพฯ: โอ เอส พรินต์ติ้งเฮาส์

ปิยพงศ์ โชติพันธ์. 2528. การเลี้ยงกุ้ง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมการฝึกอบรมการ
เกษตรแห่งชาติ

ปัญญา สุวรรณสมุทร. มปพ. กุ้งแช่บ๊วยและกุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ: โครงการหนังสือเกษตรชุมชน

สุวิทย์ นันทินันท์. 2531. การเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยและกุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ: เรืองแสงการพิมพ์

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ข้อมูลทั่วไปของอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติความเป็นมา

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

ก่อนที่จะมีการจัดตั้งกิ่งอำเภอพระสมุทรเจดีย์ขึ้น การปกครองของกิ่งอำเภอพระสมุทรเจดีย์ รวม 5 ตำบล คือ ตำบลปากคลองบางปลากด ตำบลนาเกลือ ตำบลแหลมฟ้าผ่า และตำบลบ้านคลองสวนนั้นขึ้นอยู่กับความปกครองของอำเภอเมือง สมุทรปราการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 ได้มีการพิจารณาว่าการติดต่อกับทางราชการและอื่น ๆ ประชาชนใน 5 ตำบลดังกล่าวเป็นไปอย่างลำบากและไม่สะดวก เนื่องจากอยู่ห่างไกลและเส้นทางคมนาคมไม่เอื้ออำนวยเท่าที่ควร จึงเห็นควรแบ่งแยกการปกครองออกตั้งเป็นกิ่งอำเภอ ซึ่งต่อมาได้มีการประกาศของกระทรวงมหาดไทยลง วันที่ 7 ธันวาคม 2527 ให้แบ่งแยกการปกครองออกเป็นกิ่งอำเภอพระสมุทรเจดีย์โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2527 โดยมีเขตการปกครองรวม 5 ตำบลดังกล่าวข้างต้น และเมื่อมีการแบ่งแยกมาเป็นกิ่งอำเภอแล้วก็ใช้นามขององค์พระสมุทรเจดีย์ ซึ่งเป็นปูชนียสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย และเป็นที่เคารพสักการะของชาวจังหวัดสมุทรปราการและประชาชนทั่วไปมาเป็นชื่อของกิ่งอำเภอ เพื่อเป็นมิ่งขวัญสิริมงคลสืบต่อไป กิ่งอำเภอแห่งนี้จึงใช้ชื่อว่า "กิ่งอำเภอพระสมุทรเจดีย์" วัตถุประสงค์แรกการจัดตั้งกิ่งอำเภอฯ ยังไม่มีอาคารที่ทำการถาวร จึงขออนุมัติใช้ที่ทำการสภาตำบลปากคลองบางปลากด เป็นที่ตั้งกิ่งอำเภอ ฯชั่วคราวตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม 2528 เป็นต้นมา และในปีงบประมาณ 2529 ได้รับงบประมาณจากทางราชการให้จัดสร้างตัวอาคารถาวรเป็นเงิน 4,909,000.- บาท ในบริเวณของกองทัพเรือ ท้องที่หมู่ 5 ตำบลแหลมฟ้าผ่า เนื้อที่ 50 ไร่ เมื่อก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้ย้ายส่วนราชการทั้งหมดมาอยู่ที่ปัจจุบันเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2531

ที่ตั้งอาณาเขต

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 165 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 103,125 ไร่ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 5 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอและจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอพระประแดง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอไทย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอเมืองสมุทรปราการ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดสมุทรสาคร และกรุงเทพฯ

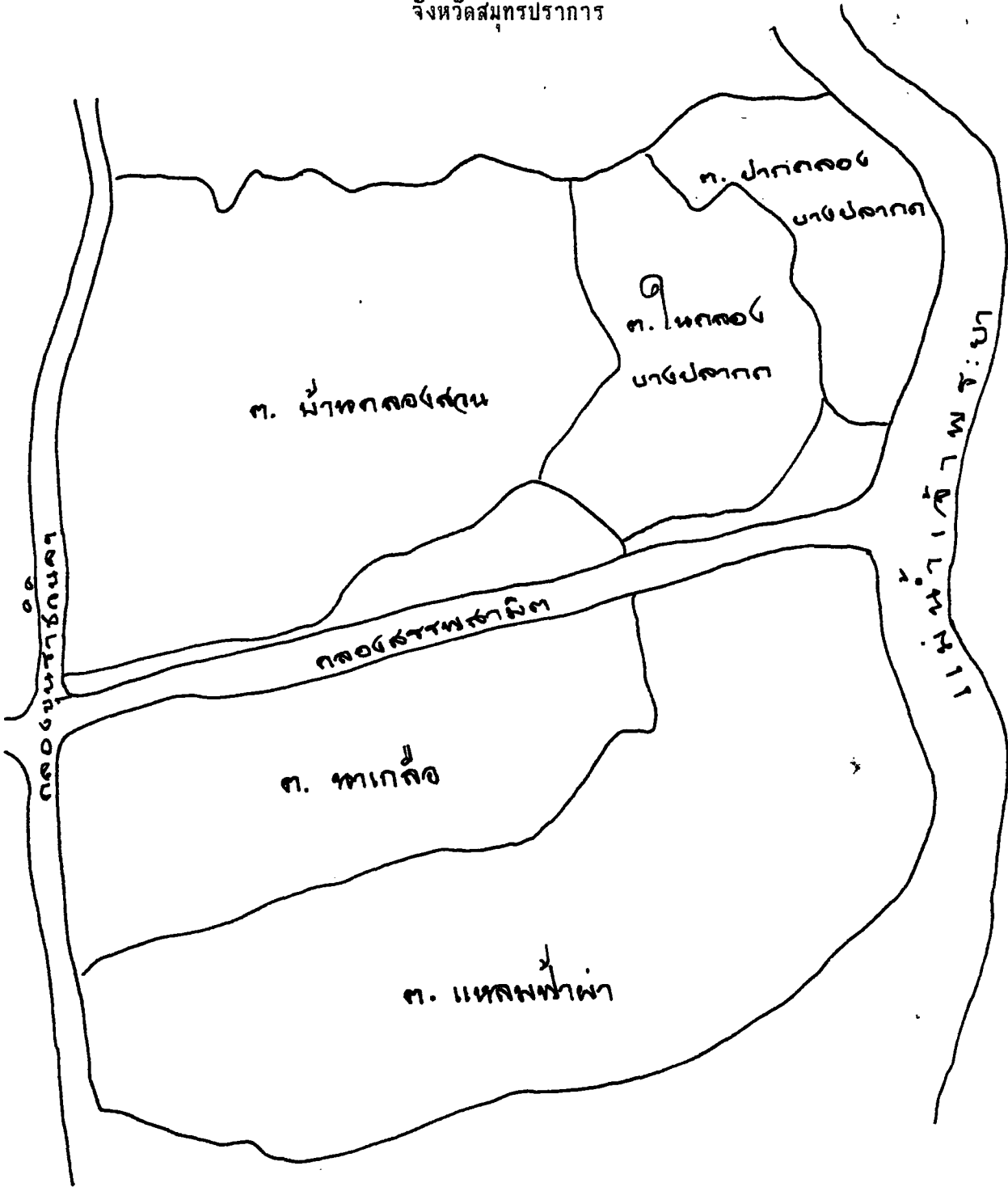
อำเภอพระสมุทรเจดีย์แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 5 ตำบล 40 หมู่บ้าน มีประชากรชายหญิงรวมกัน รวบรวมครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนพฤษภาคม 2535 77,766 คน มีครัวเรือนประชากร จำนวน 11,957 ครอบครั้ว ดังรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนประชากร, ครัวเรือนประชากร อำเภอพระสมุทรเจดีย์

จังหวัดสมุทรปราการ

ลำดับ	ตำบล	พื้นที่ถือครอง (ไร่)	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร ชาย / หญิง	รวม	ครัวเรือน ประชากร	
1	ปากคลองบางปลากด	4,062	4	6,607	6,165	12,772	2,012
2	ในคลองบางปลากด	9,064	11	14,839	13,384	28,223	4,448
3	นาเกลือ	20,312	8	5,118	5,509	10,627	1,674
4	แหลมฟ้าผ่า	36,562	13	10,099	10,273	20,372	2,944
5	บ้านคลองสวน	33,125	4	2,837	2,935	5,772	879
รวม 5 ตำบล		103,125	40	39,500	38,266	77,766	11,957

ภาพที่ 1 แสดงขอบเขตตำบลนาเกลือ อำเภอพระสมุทรเจดีย์
จังหวัดสมุทรปราการ

เส้นแบ่งเขตตำบล

คมนาคม

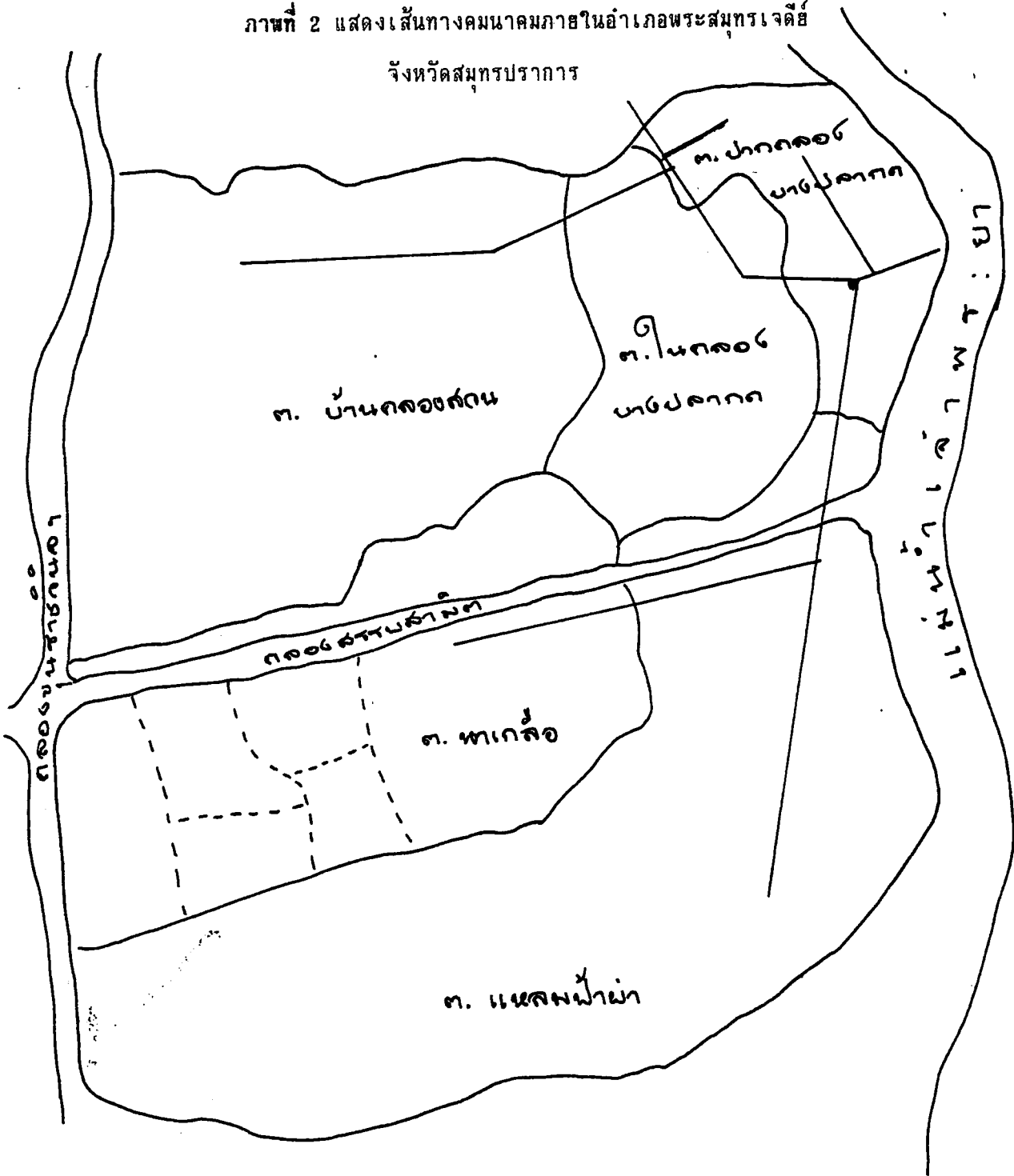
จากอำเภอพระสมุทรเจดีย์ เดินทางไปยังท้องที่หมู่และตำบลต่าง ๆ ได้โดยการโดยสารรถยนต์ประจำทาง รถจักรยานยนต์รับจ้าง รถสามล้อเครื่อง รถยนต์รับจ้างบริการอย่างสม่ำเสมอได้เฉพาะในเส้นทางบก ซึ่งเส้นทางสายหลักจะเป็นถนนคอนกรีตตลอดเส้นทาง ส่วนเส้นทางแยกจากเส้นทางสายหลัก คือถนนลาดยางมะตอยและถนนลูกรัง แต่การคมนาคมอีกส่วนหนึ่งเป็นการคมนาคมทางน้ำซึ่งส่วนใหญ่จะมีกระจายอยู่ในหมู่บ้านและตำบลต่าง ๆ ประมาณ 47 คลอง

การคมนาคมระหว่าง อำเภอ ๆ กับตำบลหมู่บ้านแต่ละแห่ง มีการเดินทางทั้งทางเรือและรถสรุปได้ดังนี้

ตำบลปากคลองบางปลากด	มีถนนติดต่อทุกหมู่บ้าน
ตำบลในคลองบางปลากด	มีถนนติดต่อทุกหมู่บ้าน
ตำบลนาเกลือ	ต้องติดต่อโดยทางเรือทุกหมู่บ้านโดยที่ลำคลองต่างๆ เป็นเส้นทางคมนาคม
ตำบลแหลมฟ้าผ่า	มีถนนติดต่อรวม 5 หมู่บ้านอีก 8 หมู่บ้านติดต่อโดยทางเรือโดยมีลำคลองและทะเลเป็นเส้นทางคมนาคม
ตำบลบ้านคลองสวน	มีถนนติดต่อทุกหมู่บ้าน แต่ส่วนมากยังใช้การคมนาคมทางเรือ เพราะเป็นการสะดวกรวดเร็วกว่า โดยมีลำคลองติดต่อกันทุกหมู่บ้าน

ภาพที่ 2 แสดงเส้นทางคมนาคมภายในอำเภอพระสมุทรเจดีย์

จังหวัดสมุทรปราการ

เส้นแบ่งเขตตำบล

เส้นแบ่งเขตหมู่บ้าน

ถนนที่สำคัญ

ลำคลอง

ตารางที่ 5 แสดงถึงระยะทางและเวลาในแต่ละตำบลถึงอำเภอ

ตำบล	ระยะทางถึงอำเภอ (กม.)	เวลาเดินทาง (นาที)	หมายเหตุ
ปากคลองบางปลากด	5.5	10	เวลาในการเดินทาง
ในคลองบางปลากด	7	15	เป็นการเดินทางใช้รถ
นาเกลือ	7	20	หรือเรือวิ่งตลอดไม่มีการ
แหลมฟ้าผ่า	1	5	รับผู้โดยสารระหว่างทาง
บ้านคลองสวน	20	45	เส้นทางคมนาคมทางบก มีถนนสายหลักชื่อ "สุขสวัสดิ์"

ในท้องที่ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ มีแม่น้ำลำคลองที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมกระจาย
อยู่ตามตำบลต่าง ๆ ประมาณ 47 คลองเป็นคลองที่สำคัญราษฎรราษฎรใช้อยู่เป็นประจำมีชื่อดังนี้.-

1. แม่น้ำเจ้าพระยา
2. คลองสรรพสามิต
3. คลองกะอ่อม
4. คลองสวน
5. คลองท่าเกวียน
6. คลองบางปลากด
7. คลองยายหลี่
8. คลองตาหมื่น
9. คลองขุนราชวินิจ ฯ
10. คลองเสือร้อง
21. คลองขุนสมุทรไทย
11. คลองมอญ
12. คลองสองพี่น้อง
13. คลองรางขวาง
14. คลองวัดโบสถ์
15. คลองรางโพธิ์
16. คลองป้อมนาคราช
17. คลองตาเพิ่ม
18. คลองกำแพง
19. คลองทะเลาก
20. คลองสาขลา
22. คลองเจ๊ก

23. คลองทะเล	24. คลองอ้อม
25. คลองนา	26. คลองหลวงโต
27. คลองหลวงศุภนิย	28. คลองสาย
29. คลองเกิง	30. คลองคู
31. คลองลาดน้ำดำ	

ถนนสายสำคัญ (ถนนสายหลัก) มีชื่อดังนี้ -

1. ถนนสุขสวัสดิ์ - เจดีชัย	4. สุขสวัสดิ์ - สมุทรสาคร
2. ถนนประชาอุทิศ - บ้านคลองสวน	5. สุขสวัสดิ์ - นาเกลือ
3. ถนนสุขสวัสดิ์ - คู่สร้าง	6. สุขสวัสดิ์ - บ่อมพระจุล ฯ

การปกครอง

ศาสนา

มีวัดพุทธ	จำนวน	15	วัด
-----------	-------	----	-----

สาธารณสุข

มีโรงพยาบาลเอกชน	จำนวน	1	แห่ง
------------------	-------	---	------

โรงงานอุตสาหกรรม

ทั้งขนาดใหญ่, ขนาดกลาง	จำนวน	170	โรงงาน
------------------------	-------	-----	--------

การศึกษา

มีโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา	จำนวน	2	โรงเรียน
-------------------------------	-------	---	----------

- โรงเรียนป้อมนาคราชสว่างชานนท์ ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ 3 ตำบลปากคลองบางปลากด
รับนักเรียนชายหญิงเข้าเรียนชั้น ม.1 ถึง ม.6 มีครูอาจารย์รวม 88 คน
- โรงเรียนสาธิตาสถิราอุปถัมภ์ ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ 4 ตำบลนาเกลือ รับนักเรียนชาย
หญิงเข้าเรียนชั้น ม.1 ถึง ม.3 มีครูอาจารย์รวม 11 คน มีโรงเรียนสังกัดสำนัก
งานการประถมศึกษา 18 โรงเรียน

การรักษาความปลอดภัย

มีสถานีตำรวจ จำนวน 2 แห่ง

- สถานีตำรวจภูธรสาขลา ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ 3 ตำบลนาเกลือ
- สถานีตำรวจภูธร อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ 5 ต. แหลมฟ้าผ่า

สาธารณูปโภค

- ไฟฟ้า มีเข้าถึงหมู่บ้าน ตำบล โคดชั้วไป
- น้ำประปา ปัจจุบันมีใช้เพียง 2 ตำบล คือ ต.ปากคลองบางปลากด และ
ต.ในคลองบางปลากด อีก 3 ตำบลยังคงใช้น้ำบาดาลซึ่งเป็นของหมู่บ้านไว้ได้
แต่เพียงอุปโภค ไม่สามารถให้บริการได้เนื่องจากเป็นน้ำกร่อยมากเกินไป จึง
จำเป็นต้องซื้อน้ำไว้บริโภค หรืออาศัยน้ำฝน
- โทรศัพท์ มีจำนวนน้อยมาก ไม่เป็นการเพียงพอ

สภาพพื้นที่

สภาพพื้นที่ของอำเภอพระสมุทรเจดีย์ เป็นพื้นที่ราบลุ่มมีน้ำทะเลท่วมถึง เมื่อถึงหน้า
น้ำ น้ำจะไหลท่วมพื้นที่ ดังนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่จะทำคันดินกันล้อมรอบบริเวณพื้นที่ทำการเกษตร
เพื่อมิให้น้ำท่วมเป็นการป้องกันมิให้พืชที่ปลูกเสียหาย การกระทำคันดินกันพื้นที่นั้นนอกจากเป็นการ
ป้องกันมิให้น้ำเค็ม และน้ำท่วมขังในพื้นที่ทำการเกษตรแล้ว ยังเป็นการป้องกันน้ำเน่าเสียจาก
โรงงานอีกทางหนึ่งด้วย เกษตรกรจึงมีการลงทุนสูงในการทำคันดินดังกล่าว

สภาพพื้นที่ของอำเภอพระสมุทรเจดีย์ เหมาะทำการเกษตรเพราะติดแม่น้ำเจ้าพระยา หากไม่มีปัญหาในเรื่องน้ำเค็ม น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของประชากร อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้างตามโรงงานอุตสาหกรรม รับจ้างเป็นลูกเรือประมง รองลงมาทำการเกษตร ค้าขาย รับราชการ

การประกอบอาชีพทำการเกษตร ส่วนใหญ่ทำการเกษตรแบบไร่นาสวนผสม คือการปลูกพืชหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน เนื่องจากที่ดินเป็นแหล่งโรงงานอุตสาหกรรม เป็นที่อยู่อาศัย หมู่บ้านจัดสรร การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรจึงมีน้อยจึงต้องใช้ที่ดินนั้นให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ความสำคัญของพืชที่ปลูก

จากสภาพปัญหาสภาพแวดล้อมอื่น ๆ จึงมีพืชที่ปลูกได้ผลดีในท้องที่ 3 ตำบล คือตำบลปากคลองบางปลากด ตำบลในคลองบางปลากด ตำบลบ้านคลองสวน ซึ่งมีศักยภาพพอจะทำการปลูกพืชได้ดีเช่น

- ส้มเขียวหวาน
- มะพร้าว
- มะม่วง
- พุทรา
- ปลูกพืชผัก

สำหรับในท้องที่ตำบลนาเกลือ และตำบลแหลมฟ้าผ่า มีสภาพเป็นดินเค็มมาก มีน้ำทะเลท่วมถึง หากจะปรับปรุงสภาพดินให้ปลูกพืชได้นั้น จะต้องใช้ค่าใช้จ่ายที่สูงไม่คุ้มกับการลงทุน เกษตรกรจึงประกอบอาชีพในการ เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ซึ่งก็ได้ผลดียิ่ง

พื้นที่ของอำเภอฯ มีจำนวนประมาณ 103,125 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 46,674 ไร่ คิดเป็นจำนวนประมาณ 48.17% ของพื้นที่ทั้งหมด

การถือครอง

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ มี 5 ตำบล 40 หมู่บ้าน มีจำนวนเนื้อที่ถือครองทั้งสิ้นประมาณ 103,125 ไร่ หรือประมาณ 165 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นพื้นที่ทำการเกษตร ประมาณ 49,674 ไร่ คิดเป็นจำนวน 48.17 เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นเป็นที่อยู่อาศัย โรงงาน อุตสาหกรรม เป็นป่าไม้ชายเลน เป็นที่ตั้งส่วนราชการต่างๆ จำนวนประมาณ 53,451 ไร่ ดังรายละเอียดตามตาราง ดังนี้.-

ตารางที่ 6 แสดงกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินแยกตามตำบล

ลำดับ	ตำบล	หมู่	พื้นที่ถือครอง (ไร่)	ครัวเรือน ประชากร	พื้นที่ทำการ เกษตร(ไร่)	ครัวเรือน เกษตรกร	หมายเหตุ
1.	ปากคลองบางปลากด	4	4,062	2,012	1,178	62	พื้นที่ที่มีศักยภาพ
2.	ในคลองบางประกก	11	9,064	4,448	5,913	482	ภาพในการ
3.	นาเกลือ	8	20,312	1,674	11,230	436	เพาะปลูกมี
4.	แหลมฟ้าผ่า	13	36,562	2,944	11,492	426	3 ตำบลคือ
5.	บ้านคลองสวน	4	33,125	879	19,861	811	ต.ปากคลอง ต.ในคลองฯ ต.บ้านคลอง สวน
รวม 5 ตำบล		40	103,125	11,957	49,674	2,217	

- ที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ที่เป็นโฉนด ประมาณ 37 %
- ที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์เป็น นส.3 ประมาณ 45 %
- ที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ สค.1 และที่ดินมือเปล่า ประมาณ 18 %

โครงสร้างหมู่บ้าน

ในท้องที่อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ประชากรส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนกระจายไปตามความยาวของถนน ลำคลอง ทั้งนี้เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม น้ำทะเลขึ้นถึง จึงต้องคำนึงถึงการคมนาคมเป็นสำคัญ

สถานที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตร

มีสถานที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตร กระจายอยู่ตามตำบลต่างๆ ที่มีพื้นที่การเกษตร เพื่อเป็นศูนย์ในการกระจายข่าว และเป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะช่วยเสริมสร้างให้เกษตรกรมีความรู้ได้อย่างทั่วถึงและกว้างขวาง ดังนี้

1. สถาบันกลุ่มเกษตรกรกร มี 3 กลุ่ม มีสมาชิกรวม 112 คน
 - กลุ่มทำประมงแหลมฟ้าผ่า จัดตั้งเมื่อ 9 พ.ค. 2522 สถานที่ตั้งกลุ่ม 27 หมู่ 1 ตำบลแหลมฟ้าผ่า สมาชิก 22 คน
 - กลุ่มทำสวนนาเกลือ จัดตั้งเมื่อ 6 มี.ย. 2522 สถานที่ตั้งกลุ่ม 56 หมู่ 2 ตำบลบ้านคลองสวน(นาเกลือ) สมาชิก 30 คน
 - กลุ่มทำสวนในคลองบางปลาгод จัดตั้งเมื่อ 16 ต.ค.2524 สถานที่ตั้งกลุ่ม 90/1 หมู่ 4 ตำบลในคลองบางปลาгод สมาชิก 60 คน
2. สถาบันกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 - กลุ่มบ้านคลองสวน จัดตั้งเมื่อ 20 พ.ย 2522 ที่ตั้งกลุ่มหมู่ 3 ต. บ้านคลองสวน
 - กลุ่มทานตะวัน จัดตั้งเมื่อ 4 มี.ค 2528 ที่ตั้งกลุ่มหมู่ 4 ต. ปากคลอง ฯ
 - กลุ่มไผ่ล้อม จัดตั้งเมื่อ 30 เม.ย 2528 ที่ตั้งกลุ่มหมู่ 6 ต. ในคลอง ฯ
 - กลุ่มแหลมฟ้าผ่า จัดตั้งเมื่อ 1 ก.ค. 2531 ที่ตั้งกลุ่มหมู่ 5 ต. แหลมฟ้าผ่า
3. สถาบันกลุ่มยุวเกษตรกรกรในโรงเรียน มี 7 กลุ่ม
 - กลุ่มโรงเรียนวัดคลองสวน จัดตั้งเมื่อ 22 มี.ย 2527 ต.บ้านคลองสวน
 - กลุ่มโรงเรียนป้อมพระจุล ฯ จัดตั้งเมื่อ 9 ส.ค 2527 ต.แหลมฟ้าผ่า
 - กลุ่มโรงเรียนวัดใหญ่ จัดตั้งเมื่อ 12 ก.ย 2527 ต.ในคลองบางปลาгод
 - กลุ่มโรงเรียนพระสมุทรเจดีย์ จัดตั้งเมื่อ 22 พ.ค 30 ต.ปากคลองบางปลาгод

- กลุ่มโรงเรียนคลองกะออม จัดตั้งเมื่อ 10 ส.ค 2530 ต.บ้านคลองบางปลาгод
- กลุ่มโรงเรียนป้อมนาคราชสว่างานนท์ จัดตั้งเมื่อ 7 ธ.ค 2533 ต.ปากคลองบางปลาгод
- กลุ่มคู้สร้างพัฒนา จัดตั้งเมื่อ 17 ธ.ค 2534 ต.ในคลองบางปลาгод

4. ศูนย์เกษตรประจำตำบล มี 3 ศูนย์

- ตำบลปากคลองบางปลาгод จัดตั้งเมื่อ 26 มี.ธ 30 ในท้องที่หมู่ 3
- ตำบลบ้านคลองสวน จัดตั้งเมื่อ 28 มี.ธ 31 ในท้องที่หมู่ 2
- ตำบลในคลองบางปลาгод จัดตั้งเมื่อ 16 มี.ธ 32 ในท้องที่หมู่ 5

5. ที่ทำการบ้านพักเกษตรกรตำบล มี 1 แห่ง

- ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ 2 ตำบลบ้านคลองสวน การก่อสร้างเป็นแปลนและแบบของกรมส่งเสริมการเกษตร จัดสร้างเสร็จเรียบร้อยเข้าพักอาศัยเมื่อ พ.ศ. 2526

(หลังเดือน ต.ค)

พื้นที่ทำการเกษตร

อำเภอพระสมุทรเจดีย์มีพื้นที่ถือครองทั้งสิ้นประมาณ 103,125 ไร่ อยู่ในเขตท้องที่ 5 ตำบล 40 หมู่บ้าน เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 49,674 ไร่ เป็นที่อยู่อาศัย ป่าไม้ชายเลน เป็นสถานที่ประกอบโรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ราชการต่าง ๆ ฯลฯ ประมาณ 52,941 ไร่

ภาคผนวก ข.

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การศึกษาสภาพการผลิตกุ้งแช่บ๊วยของเกษตรกรในตำบลนาเกลือ
อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2536

ชื่อ.....นามสกุล.....บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ตำบลนาเกลือ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

คำแนะนำ ทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หรือเติมข้อความที่เป็นจริงลงในช่องว่างที่เว้นไว้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานนางเศรษฐิกิจและสังคม

1. อายุ.....ปี
2. เพศ () ชาย () หญิง
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
() ไม่ได้เรียนหนังสือ
() ประถมศึกษา
() มัธยมศึกษา
() ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
() อนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
() ปริญญาตรี
() อื่น ๆ (ระบุ).....
4. สถานภาพการสมรส
() โสด () หม้าย
() แต่งงานอยู่ด้วยกัน () แต่งงานแยกกันอยู่

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมทั้งผู้ให้สัมภาษณ์)คน
6. ภูมิฐานะของเกษตรกร
 () อยู่ในพื้นที่ดั้งเดิม () ย้ายมาจากที่อื่น (ระบุ).....
7. อาชีพหลักของเกษตรกร (อาชีพที่ใช้เวลาในการทำงานมากที่สุด)
 () เลี้ยงสัตว์(ระบุ)..... () ค้าขาย
 () ปลูกพืช(ระบุ)..... () รับราชการ
 () รับจ้าง () อื่น ๆ (ระบุ).....
8. อาชีพรองของเกษตรกร(อาชีพที่ใช้ในการทำงานรองลงมาจากอาชีพหลัก)
 () เลี้ยงสัตว์(ระบุ)..... () ค้าขาย
 () ปลูกพืช(ระบุ)..... () รับราชการ
 () รับจ้าง () อื่น ๆ (ระบุ).....
9. ขนาดของการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดินเพื่อเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยมีจำนวน.....ไร่
 () เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง.....ไร่
 () เข้าจากบุคคลอื่น.....ไร่
 () อื่น ๆ (ระบุ).....
10. เงินทุนที่ท่านใช้ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยนำมาจาก
 () กู้จากแหล่งเงินทุน () เงินทุนของท่านเอง
 () กิ่งสองแหล่งรวมกัน () อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพการผลิตและการตลาดกุ้งแช่บ๊วย

1. ท่านเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยประเภทใด
 () แบบดั้งเดิมหรือแบบธรรมชาติ () แบบพัฒนา
 () แบบกึ่งพัฒนา () แบบเลี้ยงในกระชัง
2. ท่านมีจำนวนบ่อที่ใช้ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย.....บ่อ
3. บ่อที่ท่านเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยมีขนาดพื้นที่.....ไร่
4. แรงงานที่ท่านใช้ในการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย
 () แรงงานภายในครอบครัว () แรงงานจ้าง

- () แรงงานทั้งสองประเภทรวมกัน () อื่น ๆ (ระบุ).....
5. แรงงานจ้างในครอบครัวของท่านมีจำนวน.....คน
6. ลูกกึ่งแคชเชียร์ที่ท่านเลี้ยงนำมาจาก
 () ซื้อมา (ระบุสถานที่).....
 () เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ
 () จากทั้งสองแหล่งรวมกัน
7. อาหารประเภทใดที่ท่านนำมาเลี้ยงกึ่งแคชเชียร์
 () อาหารธรรมชาติ () อาหารสำเร็จรูป
 () อาหารสด () อื่น ๆ (ระบุ).....
8. ระยะเวลาที่ท่านใช้ในการเลี้ยงกึ่งแคชเชียร์ต่อวัน.....วัน
9. ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่.....กิโลกรัม/ไร่
10. ราคาเฉลี่ยที่ขายกึ่งแคชเชียร์ได้.....บาท/กิโลกรัม
11. การขนส่งกึ่งแคชเชียร์ให้กับผู้ซื้อท่านจะใช้วิธีใด
 () กำนขนส่งไปให้ () ผู้ซื้อมารับซื้อถึงฟาร์ม
 () ทั้งสองวิธีรวมกัน

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเลี้ยงกึ่งแคชเชียร์

1. ปัญหาที่ท่านพบเกี่ยวกับพื้นที่หรือที่ดินในการเลี้ยงกึ่งแคชเชียร์
 () ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง () ค่าเช่าที่ดินราคาแพง
 () มลภาวะเป็นพิษ () อื่น ๆ (ระบุ).....
2. ปัญหาที่ท่านพบเกี่ยวกับแรงงานในฟาร์มของท่าน
 () ค่าจ้างแรงงานสูง () ขาดแคลนแรงงาน
 () คนแรงขาดทักษะในการเลี้ยงกึ่งแคชเชียร์
 () อื่น ๆ (ระบุ).....
3. ปัญหาที่ท่านพบเกี่ยวกับโรคระบาดของกึ่งแคชเชียร์ในฟาร์มของท่าน
 () โรคหัวเหลือง () โรคหลังขาว
 () โรคเปลือกกรอบแคชเชียร์ () โรคหลังหัก

4. ปัญหาที่ท่านพบเกี่ยวกับน้ำในบ่อเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยในฟาร์มของท่าน
- () อุณหภูมิของน้ำสูงเกินไป () ความเค็มของน้ำไม่เหมาะสม
- () ออกซิเจนที่ละลายในน้ำต่ำเกินไป
- () ความเป็นกรดเป็นด่างสูงเกินไป
5. ปัญหาเกี่ยวกับยารักษาโรคในฟาร์มเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วยของท่าน
- () ยารักษาโรคมีราคาแพง () ขาดความรู้ในการใช้ยารักษาโรค
- () ยารักษาโรคมีคุณภาพต่ำ () ยาบางชนิดหาซื้อยาก
- () อื่น ๆ (ระบุ).....
6. ปัญหาที่ท่านพบที่เกิดจากอาหารที่ท่านใช้เลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย
- () อาหารที่ราคาแพง () อาหารไม่มีคุณภาพ
- () อาหารหาซื้อได้ยาก () อื่น ๆ (ระบุ).....
7. ปัญหาทางการตลาดที่ท่านพบ
- () หาดตลาดรับซื้อยาก () การขนส่งไม่สะดวกและมีราคาแพง
- () ถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าที่รับซื้อ
- () อื่น ๆ (ระบุ).....
8. ปัญหาที่ท่านพบที่นอกเหนือจากแบบสัมภาษณ์
- () มี (ระบุ)..... () ไม่มี
9. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการเลี้ยงกุ้งแช่บ๊วย
-
-
-
-